

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Jany Serbovej a a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obvineného **B. L.** pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (zákon číslo 140/1961 Zbierky v znení neskorších predpisov, účinný do 1. januára 2006 – v ďalšom len Tr. zák.) prerokoval na neverejnom zasadnutí 26. septembra 2008 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený B. L. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. júla 2007, sp. zn. 3 To 61/07, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného B. L. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 31. októbra 2006, sp. zn. 3 T 122/03, bol obvinený B. L. uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej, tam kde v texte bude uvedené Tr. zák., Trestný zákon alebo Tr. por. alebo Trestný poriadok bude sa mať na mysli Trestný zákon a Trestný poriadok účinný do 1. januára 2006, pokiaľ výslovne nebude uvedené inak), na tom skutkovom základe, že

dňa 13. novembra 2001 o 19.40 hod. viedol v B. po D. ceste smerom od K. do D. osobné motorové vozidlo zn. M., evidenčného čísla B. v križovatke s K. ulicou nerešpektoval ustanovenie § 15 ods. 1 zák. č. 315/1996 Zb., nakoľko neprispôbil rýchlosť jazdy stavu vozovky, v dôsledku čoho prešiel do protismeru, kde narazil do osobného motorového vozidla zn. T. evidenčného čísla B., ktoré viedol poškodený M. M. od K. ulice na D. cestu, čím porušil ustanovenie § 13 ods. 1 zák. č. 315/1996 Z. z., v dôsledku čoho poškodený utrpel zmliaždenie hlavy s tržnou ranou ľavej ušnice, otras mozgu, sériovú zlomeninu 3. a 9. rebra ľavej hrudnej steny, roztrhnutie ľavej časti bránice, prasknutie sleziny, zmliaždenie brušnej

steny a priestoru za pobrušnicou s masívnym krvným výronom do uvedených priestorov, trieštivú zlomeninu kĺbovej jamky panvy vľavo, trojnásobnú zlomeninu panvového prstenca vľavo s porušením jeho statiky, zmliaždenie ľavého kolena, ktoré zranenia si vyžiadali liečenie a práceneschopnosť presahujúce 1 rok a trvalé následky vedúce k invalidizácii poškodeného.

Za to bol obvinenému B. L. uložený podľa § 224 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov, ktorého výkon mu bol podľa § 58 ods. 1, písm. a/, (§ 59 ods. 1) Tr. zák. odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky. Podľa § 49 ods. 1 a § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený aj trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia akýchkoľvek motorových vozidiel v trvaní 1 (jedného) roka.

Proti tomuto rozsudku podali okresný prokurátor i obvinený B. L. odvolanie.

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 31. júla 2007, sp. zn. 3 To 61/07, na základe odvolania obvineného bol B. L. uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na tom skutkovom základe, že

dňa 13. novembra 2001 o 19.40 hod. viedol v B., po D. ceste smerom od K. do D. osobné motorové vozidlo zn. M., evidenčného čísla B. v križovatke s K. ulicou nerešpektoval ustanovenie § 15 ods. 1 zák. č. 315/1996 Zb., nakoľko neprispôobil rýchlosť jazdy stavu vozovky, v dôsledku čoho prešiel do protismeru, kde narazil do osobného motorového vozidla zn. T. evidenčného čísla B., ktoré viedol poškodený M. M. od K. ulice na D. cestu, v dôsledku čoho poškodený utrpel zmliaždenie hlavy s tržnou ranou ľavej ušnice, otras mozgu, sériovú zlomeninu 3. a 9. rebra ľavej hrudnej steny, roztrhnutie ľavej časti bránice, prasknutie sleziny, zmliaždenie brušnej steny a priestoru za pobrušnicou s masívnym krvným výronom do uvedených priestorov, trieštivú zlomeninu kĺbovej jamky panvy vľavo, trojnásobnú zlomeninu panvového prstenca vľavo s porušením jeho statiky, zmliaždenie ľavého kolena, ktoré zranenia si vyžiadali liečenie a práceneschopnosť presahujúce 1 rok a trvalé následky vedúce k invalidizácii poškodeného.

Odvolanie okresného prokurátora pre B. IV proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV z 31. októbra 2006, sp. zn. 3 T 122/03, bolo podľa § 256 Tr. por. zamietnuté.

V zmysle § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. por. rozsudok je právoplatný a vykonateľný, ak zákon proti nemu odvolanie nepripúšťa.

Rozsudok krajského súdu sa v dôsledku uvedeného stal právoplatným dňom jeho vyhlásenia, pretože proti nemu odvolanie nebolo prípustné.

Okresný súd B. IV predložil 19. augusta 2008 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky doplnené dovolanie podané prostredníctvom obhajcu obvineného B. L. – JUDr. P. S. proti uvedenému rozsudku Krajského súdu v B.. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 24. októbra 2007. Dovolateľ s poukazom na dôkaznú situáciu vo veci vyslovil názor, že napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Bratislava IV boli založené na nesprávnom právnom posúdení skutku, preto považuje a naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1, písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov).

V odôvodnení doslova uviedol, že jeho konanie nebolo správne právne posúdené, keďže oba sudy rozhodujúce vo veci odmietli posúdiť jeho konanie „nakoľko sa evidentne jednalo o prípady s takmer totožným priebehom v kauzálnom nexuse“. Dôvod podania odvolania uviedol § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zák. č. 301/2005 Z.z.) v ďalšej časti odôvodnenia dovolania poukazyval na jednotlivé dôkazy a ich nesprávne hodnotenie súdmi oboch stupňov.

Popisoval ako sa skutok mal stať.

Na základe uvedených dôvodov obvinený B. L. navrhol podľa § 386 ods. 2 Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov) zrušiť rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 31. júla 2007, sp. 3 To 61/07, a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov) prikázal tomu istému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov) prerokoval dovolanie podané obhajcom obvineného B. L. – JUDr. P. S. a zistil, že nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov) dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom

posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Zo znenia vyššie uvedeného ustanovenia Trestného poriadku (zákon č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov) a z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd rozhodujúci o mimoriadnom opravnom prostriedku – dovolaní, je viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvého a druhého stupňa. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. písm. a/ až písm. l/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov), resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov). Tento mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízií a náprave skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa. Svedčí tomu aj dikcia ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov), podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Podľa § 371 ods. 6 Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov) dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací, pretože dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou, zameranou na preskúvanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa. Samotnú správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať už aj z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. V dôsledku uvedeného iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov nemožno vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Naznačený dovolací dôvod je daný v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom

hmotnoprávnom posúdení. Dovolanie je teda určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. V konečnom dôsledku z toho vyplýva, že s poukazom na dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov) nie je možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené. Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba tzv. právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu, zistenému súdmi nižších súdov. Skutkový stav je v rámci rozhodovania o dovolaní, opierajúcom sa o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov), hodnotený len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže ani skúmať ani meniť.

Z pohľadu dovolacieho súdu treba predovšetkým uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov). Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu a jeho podstatou sú námietky správnosti skutkových zistení alebo hodnotenia dôkazov súdmi nižšieho stupňa, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov).

V posudzovanej veci je z dôvodov dovolania zrejmé, že obvinený B. L. namieta spôsob, akým najmä Krajský súd v Bratislave vyhodnotil v jeho neprospech vykonané dôkazy a tiež ako posúdil skutok, ktorého sa dopustil. Skutok tak, ako bol zistený najmä Krajským súdom v Bratislave je pre najvyšší súd záväzný a právne posúdenie skutku krajským súdom je potom správne a v súlade so zákonom.

Súdy oboch stupňov vecne správne a argumentačne výstižne poukázali aj na dôvody, ktoré viedli k potrebe posúdiť zistené konanie obvineného B. L. ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Existenciu uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov) obvinený vidí zjavne v skutkových zisteniach prvostupňového a najmä odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne v dôsledku podľa jeho názoru chybného hodnotenia vykonaných dôkazov.

Z uvedeného v konečnom dôsledku vyplýva, že rozhodnutie napadnuté dovolaním nespočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku ani na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení, pretože skutok, tak ako bol súdmi oboch stupňov zistený, vykazuje znaky už uvedeného trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., z ktorého bol obvinený B. L. uznaný za vinného. Preto ním uvádzaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) nie je daný.

Inak by tomu bolo, ak by súdy pripustili, a v skutku i vyjadrili, že príčinou nehody bolo náhle vbehnutie zvierat'a do jazdnej dráhy vozidla obvineného B. L.. Takéto skutkové zistenie však neobsahuje ani výrok o vine rozsudku okresného ani krajského súdu.

Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) v posudzovanej veci nie je daný, preto najvyšší súd dovolanie obvineného B. L. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov) odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 26. septembra 2008

JUDr. Štefan M i c h á l i k , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Peter Paluda

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová